

Trouble United

Το θηριώδες, δίμετρο ανδροειδές ήταν ξαπλωμένο φαρδύ-πλατύ στην τσιμεντένια προβλήτα, δίπλα σε ένα ποτάμι από σκατά, ούρα και σαπουνάδες βιοδιασπώμενων απορρυπαντικών. Το σώμα του ανέβλυζε οσμές λιωμένου μετάλλου. Τα τελευταία λόγια των αυτοδιαγνωστικών συστημάτων του έμοιαζαν με κροταλίσματα μετάνοιας, ενώ τα υπέρυθρα μάτια του αναβόσβηναν σαν πάλσαρ, σκορπώντας σκιές πάνω στην γλίτσα του τούνελ. Ο Ντιέγκο πλησίασε τον ανθρωπόμορφο σωρό από χαλκό, οπτικές ίνες και σιλικόνη, κρατώντας σφιχτά ένα αυτοσχέδιο τσεκούρι από μπετόβεργες και μάρμαρο.

-Όχι στο κεφάλι!, φώναξε ο Πάμπλο.

-Το ξέρω πως δεν κάνει, ρε βλάκα!, απάντησε ο μελαψός πιτσιρικάς στον μαύρο φίλο του και ξεκίνησε να χτυπά τον βιοηλεκτρικό μπάτσο στον θώρακα, μέχρι οι ίριδες των οφθαλμών του να σβήσουν. Το κατάλευκο πρόσωπό του έμοιαζε με καλοψημένο τοστ κάτω απ' το φως του προβολέα της λεωφόρου και τις λωρίδες σκιάς που του χάριζε η γρίλια του φρεατίου. Ο Πάμπλο, φημισμένος σε κάθε αμπάρι κι υπόγειο γκαράζ της Κέητζ για το απίστευτο κοντρόλ του, την ακρίβεια στις πάσες και το δυνατό του σουτ, πλησιάζει σαν σκιά αιλουροειδούς το ανδροειδές και με ένα στιλέτο το αποκεφαλίζει σιγά-

σιγά, προσέχοντας να κόψει και λίγο απ' το σβέρκο του για να κουμπώσει η βαλβίδα.

-Έτοιμος!, ψιθυρίζει και παραδίδει στον άραβα φίλο του το τρόπαιο από σιλίκονη, καουτσούκ και συνθετική επιδερμίδα. Ο Ντιέγκο, ο καλύτερος homo sapiens ντριμπλέρ της πόλης, ένα νευρικό αριστερό εξτρέμ που συνήθιζε να παίζει με «ανάποδο» πόδι, καθαρίζει το κρανίο αφαιρώντας του τα εντόσθια. Ένα συνονθύλευμα από ψηφιακά κυκλώματα, νευρώνες από οπτικές ίνες και οστά από τεφλόν τελευταίας τεχνολογίας πετιέται άδοξα στα νερά του ορμητικού σκατοπόταμου. Ο Πάμπλο σκυμμένος πάνω απ' το ανδρείκελο, αφαιρεί με ένα νυστέρι τις επικαλύψεις δερματίνης από τα γόνατα και τους αγκώνες και τις δίνει στον συνεργό του για να τις ράψει στις οπές των οφθαλμών, των αυτιών, της μύτης και του στόματος του σκαλπ. Ύστερα εκείνος διπλώνει προς το εσωτερικό του την πέτσα του αυχένα και κόβει με ένα ψαλίδι το περισσευούμενο δέρμα. Βγάζει απ' την τσέπη του την βαλβίδα που είχαν κλέψει από το λάστιχο ενός παρατημένου τζίπ σε μια μάντρα δίπλα στην χωματερή και την ράβει προσεκτικά πάνω στο ξεφούσκωτο κεφάλι.

-Φερ' την εδώ!, λέει ανυπόμονα ο Πάμπλο κρατώντας την τρόμπα στο χέρι. Σε λίγο η μπάλα τους θα 'ναι έτοιμη και θα την δοκιμάζουν παίζοντας «κεφαλίσες» στο ημίφως ενός υπονόμου της μητρόπολης, κάτω από τις ρόδες των ηλεκτρικών, αυτοκινούμενων τροχοφόρων της. Τους τελευταίους μήνες, κάθε φορά που οι παράνομοι ποδοσφαιριστές ξεμένουν από το απαγορευμένο παιχνίδι τους, το οποίο δεν πουλιέται πια ούτε στην μαύρη αγορά, σέρνουν στο σκοτάδι κάποιον απ' τους διώκτες τους και τον χτυπούν με ρόπαλα και αυτοσχέδια όπλα για να του αποσπάσουν ό,τι πολυτιμότερο έχει. Το σφαιρικό του κρανίο.

Το καλοντυμένο ανδροειδές με το μαύρο πολυεστερικό κουστούμι, όντας εκτός υπηρεσίας, φόρτιζε στον σηματοδότη μιας διασταύρωσης όταν είδε μπροστά του τον Πάμπλο να χάνεται κάτω απ' την μισάνοιχτη σχάρα ενός φρεατίου. Αφιερωμένο επί εικοσιτετραώρου βάσεως στο καθήκον, όρμησε ξοπίσω του και παρασύρθηκε στο κυνήγι του «νέγρου». Οι υπέρυθρες διόπτρες στα μάτια του δεν τον ωφέλησαν πουθενά μέσα στον λαβύρινθο των βόθρων. Ο μικρός άλλαζε κατεύθυνση διαρκώς και ο διώκτης του τον έχανε μέχρι που σε μια στροφή ο Ντιέγκο πετάχτηκε από μια εσοχή του τούνελ και κάρφωσε το τσεκούρι στην πλάτη του.

Το παιχνίδι των παιδιών θα διακοπεί απότομα απ' τα βήματα μιας περιπόλου. Οι δυο λιλιπούτειοι μπαλαδόροι της Τραμπλ Γιουνάιτεντ, που για το μονοπώλιο του ειδησεογραφικού δικτύου και την αστυνομία είναι μέλη άλλης μιας τρομακτικής συμμορίας «δηλητηριωδών» ανηλίκων, οπισθοχωρούν και κολλούν τις πλάτες τους στα τοιχώματα του φρεατίου. Οι φωνές στους

ασύρματους και τα βήματα των μπατσο-ρομπότ, φαίνεται να τους προσπερνούν και να απομακρύνονται.

-Φύγαμε! Οι άλλοι μας περιμένουν στο Santa Fe. Ο αγώνας θα γίνει!

Ο Κουρτ Μπέργκερ, αραχτός στην μαγνητική αιώρα του που ισορροπεί μεταξύ δαπέδου και οροφής, παίζει με το ολογραμματικό χειριστήριο του ιδιοφυούς σπιτιού του. Ο βραχίονας του ψυγείου του σερβίρει το τέταρτο ουίσκι με πάγο. Αφού φορέσει την ασύρματη κάσκα του πίνει μια γουλιά και ταυτόχρονα ρυθμίζει την φωτεινότητα του τρισδιάστατου προτζέκτορα. Έχοντας απαρνηθεί την νύχτα και τον αναποδογυρισμένο ουρανό της πόλης έξω απ' το παραθυρό του, προσομοιώνεται συνειδησιακά στο εσωτερικό της πολυτελούς του σουίτας, στο υψηλότερο σημείο της Κέητζ Αρένα. Περνά το κατώφλι της βεράντας της για να γίνει αντιληπτός στους χιλιάδες συνδρομητές, οι οποίοι έχουν συντονίσει τα αντίστοιχα ολογράμματά τους για να παρακολουθήσουν τον αγώνα απ' τις κερκίδες. Οι περισσότεροι τον αποθεώνουν. Στο ανατολικό πέταλο όμως, οι αντίπαλοι οπαδοί τον γιουχάρουν πάνω από πολύχρωμα πανό που τον δείχνουν γονατιστό να προσκυνά ένα γαλάζιο φίδι με τέσσερα κεφάλια και ισάριθμα, ορθάνοιχτα στόματα να απειλούν κάθε σημείο του ορίζοντα. Αυτό είναι το έμβλημα της δικής τους ομάδας. Της Μπλου Σνέηκς Σίτι.

Ο πραγματικός και καθόλα αξιότιμος κύριος Μπέργκερ χαμογελά αυτάρεσκα κοιτώντας τους και ξύνει τα ευυπόληπτα αρχίδια του, καθώς το μεταξωτό μαξιλάρι τρίβει τον σφιγμένο αυχένα του, ανακουφίζοντάς τον από το άγχος της μέρας. Ο Κουρτ Μπέργκερ στ' αλήθεια έχει πολλά να σκεφτεί και ακόμα πιο πολλά είναι αυτά που οι πολίτες περιμένουν από εκείνον.

Είναι ο πρόεδρος της Κέητζ Σίτι, ο αποκλειστικός διαχειριστής του λιμανιού της πόλης και ο ιδιοκτήτης της ιδιωτικής αστυνομίας της. Παράλληλα είναι ο αρχηγός και ο καλύτερος παίκτης της ομάδας, με alter ego προγραμματισμένο να σκοράρει όλα τα γκολ της. Το μυώδες ολόγραμμα του που φορά το νούμερο επτά στην πλάτη, λαμπυρίζει σαν χρυσό στο φως των προβολέων. Πόσο λατρεύουν οι γυναίκες φίλαθλοι τους ιδρωμένους ψευδοκοιλιακούς του, όταν αφιερώνει ημίγυμνος τα γκολ του στα λιγωμένα τους ομοιώματα. Ο ψηφιακός Κουρτ είναι μια κινούμενη καύλα από ιόντα και φαντασιώσεις, κατασκευασμένος απ' τις στατιστικές δεκάδων δημοσκοπήσεων!

Το αποψινό παιχνίδι θα κρίνει αν η Κέητζ Σίτι θα προκριθεί στον τελικό του Κυπέλλου της Ανεπτυγμένης Γαίας. Έπειτα απ' την λευκή ισοπαλία στο γήπεδο της Μπλου Σνέηκς Σίτι, η ομάδα χρειάζεται μονάχα την νίκη με οποιοδήποτε σκορ για να βρεθεί ένα βήμα πριν την κατάκτηση του τροπαίου.

Ο Κουρτ περιμένει τους υπόλοιπους συμπαίκτες του, οι οποίοι θα βγουν απ' τα υπόγεια των αποδυτηρίων, για να κατέβει κι ο ίδιος στον αγωνιστικό χώρο. Σύντομα τα ωραιοποιημένα ολογράμματα του δημάρχου, του προέδρου των δικαστών, του στρατηγού της τοπικής φρουράς, των δυο seo manager των

θυγατρικών του ιδιοκτήτη, τριών βουλευτών, του hr manager του οργανισμού λιμένα και του τερματοφύλακα που δεν είναι άλλος από τον υπουργό δημόσιας τάξης, θα εμφανιστούν τρέχοντας στο γήπεδο και θα πάρουν τις θέσεις τους. Όλα είναι σχεδόν έτοιμα για την σέντρα. Η προθέρμανση είναι άγνωστη λέξη για τα ολογράμματα, όπως και οι αντίστοιχες έννοιες των προπονητών και των αναπληρωματικών. Οι συνθέσεις ορίζονται απ' τους προέδρους των συλλόγων.

Οι διαιτητές, οι οποίοι σε κανονικές συνθήκες είναι υποχρεωμένοι από απαράβατους αλγόριθμους να παίξουν έδρα σε ποσοστό 60-40, θα ακολουθήσουν τους παίκτες. Οι οπαδοί της Κέητζ Σίτι θα σηκωθούν σιωπηλοί απ' τις θέσεις τους και θα σηκώσουν τα χέρια ψηλά, σαν να περιμένουν το μάννα εξ ουρανού. Οι αντίστοιχοι της Μπλου Σνέηκς θα αναγκαστούν κι αυτοί να το βουλώσουν, αν δεν θέλουν να χτυπηθούν από τις δέσμες ηλεκτροσόκ της αστυνομίας που τους έχει περικυκλωμένους στο πέταλο. Αν δεν συνετιστούν, οι κάτοχοι των τρισδιάστατων ειδώλων τους θα νιώσουν ένα στιγμιαίο, εικοσιτετράβολτο τσίμπημα να τους διαπερνά το κορμί καθώς θα κείτονται χαλαροί στους καναπέδες τους, περιτριγυρισμένοι από δισκία φθηνής αναβράζουσας μπίρας από αποξηραμένα βρύα και εργαστηριακούς μύκητες με γεύση κριθαριού.

Ένα μεγάλο κόκκινο drone σε σχήμα δράκου θα φανερωθεί πάνω απ' το στάδιο, ρουθουνίζοντας φωτιές που σχηματίζουν το όνομα του συλλόγου. Δυο τεράστια σκουλαρίκια κρέμονται στα τριγωνικά, αστραφτερά αυτιά του. Μια τρίαινα κι ένα μεγάλο κλειδί, το κλειδί της Κέητζ. Ο Κουρτ θα ανέβει στην πλάτη του μαινόμενου τέρατος και μέσα σε παραληρήματα ενθουσιασμού θα προσγειωθεί στην σέντρα του γηπέδου.

Η πόλη είναι σχεδόν άδεια. Οι περισσότεροι παρακολουθούν τον επίσημο εικονικό αγώνα απ' τις τρισδιάστατες οθόνες τους. Οι πιο εύποροι και οι πιο τυχεροί έχουν στείλει το ολόγραμμά τους στην εικονική πραγματικότητα του κυβερνοχώρου. Μονάχα δυο γέρικα σκυλιά διασχίζουν κουτσαίνοντας την παράκτια λεωφόρο. Γυρνούν διαρκώς τα σηκωμένα κεφάλια τους δεξιά κι αριστερά. Γκρινιάζουν με πνιχτά γρυλλίσματα στο απαλό αεράκι που μυρίζει μούχλα και κλούβιο αυγό, ερεθίζοντας τα ευαίσθητα ρουθούνια τους. Τρεκλίζουν προσπαθώντας να γλιτώσουν στα στενά γύρω απ' τις κυλινδρικές αποθήκες από αλουμίνιο και πάνελ πολυουρεθάνης. Από εκείνη την μεριά του δρόμου, που αναβλύζει ακόμα στο σκοτάδι την ζέστη του ανοιξιάτικου πρωινού, μπασταρδεμένη με οσμές καμένου πλαστικού, κρυφοκοιτάζουν τα ναυπηγεία ο Ντιέγκο κι ο Πάμπλο, κρυμμένοι πίσω από έναν κάδο απορριμάτων. Η πανύψηλη πλώρη του Σάντα Φε χωρίζει τον ορίζοντα στα δυο σαν σκουριασμένη λάμα που ξεπροβάλλει από μια άλλη χωρική διάσταση. Οι οκτώ γερανοί στα πλευρά του και οι σκαλωσιές της γέφυρας κάνουν το φορτηγό-πλοίο να μοιάζει με γιγάντιο σκαθάρι, έτοιμο να χιμήξει στην Κέητζ.

Σε αντίθεση με το Σάντα Φε και ένα-δυο άλλα βαπόρια που γαργαλούν τις καρίνες τους στο νερό βυθισμένα στο σκοτάδι, στα δέκα φορτηγά στα δυτικά του λιμανιού, τα φώτα στα κοντέινερ είναι ακόμη αναμμένα, σημάδι πως η πλωτή συνοικία της Κάργκο δεν έχει ακόμη παραδοθεί στον ύπνο. Τα δυο παιδιά κοιτάζουν το γεμάτο ασθενικά λαμπρόνια κατάστρωμα του Μπλακ Σταρ, στο βάθος του ορίζοντα. Στον τέταρτο όροφο, στο δέκατο τέταρτο εμπορευματοκιβώτιο, μετρώντας απ' την πρύμνη, βρίσκεται το σπίτι τους. Στοιβαγμένο ανάμεσα στα άλλα κουβούκλια επιβίωσης, παριστάνει την φωλιά για πέντε «Γρίπες», όπως αποκαλούν οι αρχές τους κάτοικους της Κάργκο. Στα αμπάρια των πλοίων συναρμολογούνται τα ανδροειδή και οι έξυπνες συσκευές των σπιτιών και των γραφείων της Κέητζ. Οι Γρίπες ανεβοκατεβαίνουν κάθε μέρα τις κατακόρυφες ανεμόσκαλες που διασχίζουν από πάνω έως κάτω τους ορόφους, για να βρεθούν στους χώρους εργασίας στα κατώτερα επίπεδα των φορτηγών. Τα βράδια χρησιμοποιούν εναλλάξ τις ταράτσες των κοντέινερ για να δουν λίγο ουρανό.

-Δεν υπάρχει κανείς!, ψιθυρίζει ο Ντιέγκο και τα δυο πιτσιρίκια παραβγαίνουν ο ένας τον άλλο στο τρέξιμο. Πηδούν το συρματοπλεγμα της μάντρας με άνεση και σκαρφαλώνουν τον κάβο φτάνοντας μέχρι το κατάστρωμα του Σάντα Φε. Κάτω απ' το κατακίτρινο φως ενός προβολέα, διακρίνονται οι φανέλες των παιδιών. Λευκές, τρύπιες, γεμάτες καψίματα. Με ένα ζωγραφιστό, θυμωμένο φεγγάρι κι ένα μαύρο σύννεφο καταιγίδας, αριστερά στο στήθος. Όλοι οι παίκτες της Τραμπλ Γιουνάιτεντ φορούν το νούμερο 11 στην πλάτη. Δυο μαύρες, παράλληλες γραμμές, χαραγμένες με λιωμένη μόνωση καλωδίων.

Οι πιο ανήσυχες ανήλικες Γρίπες συνηθίζουν να χρησιμοποιούν το αποχετευτικό δίκτυο της πόλης για να σεργιανίζουν στους δρόμους της. Άλλοτε από απλή περιέργεια κι άλλοτε για να βρουν έπιπλα στα σκουπίδια της, να κλέψουν λάμπες από τις επιγραφές των καταστημάτων ή να βρουν τα καλύτερα υλικά για τις μπάλες τους.

-Και γαμώ τα κεφάλια είχε αυτός! Πρέπει να 'ταν αξιωματικός ή μυστικός! Καμιά σχέση με τις αερόμπαλες που έχουμε συνηθίσει, λέει ο Πάμπλο ενθουσιασμένος, κάνοντας γκελάκια πάνω στην σκασμένη λαμαρίνα του βαποριού, με το κεφάλι του οργάνου της τάξης.

-Κάνε γρήγορα, ρε σάπια φιγουρατζή! Μας περιμένουν!

Χώνονται και οι δυο σε μια καταπακτή και κατεβαίνουν γρήγορα τις σιδερένιες σκάλες που τρέμουν ετοιμόρροπες. Όσο χώνονται περισσότερο στην κοιλιά του μεταλλικού κήτους, ακούνε τις κραυγές των οπαδών να αντηχούν.

Σαν περήφανα κοκόρια εισβάλλουν στην τεράστια αίθουσα μιας άδειας δεξαμενής, κρατώντας την μαγική σφαίρα. Τα αγόρια και τα κορίτσια πάνω στις αυτοσχέδιες εξέδρες, περιμετρικά της βρώμικης σάλας που μυρίζει γράσο, τους υποδέχονται με κραυγές και χειροκροτήματα. Οι παίκτες της Νάιτμπολ, με τα

μουτζουρωμένα πρόσωπα, σπεύδουν να τους δώσουν συγχαρητήρια σφίγγοντας τις μικρές ροζιασμένες παλάμες τους. Είναι καθήκον, μα και ζήτημα τιμής για τους τυπικά γηπεδούχους να φέρουν την μπάλα του αγώνα. Ο τελικός του κυπέλλου της Κάργκο είναι έτοιμος να αρχίσει και αυτό δεν αφορά κανέναν στον κόσμο, πέρα από καμιά διακοσαριά ξέφρενα τσογλανάκια που έχουν απαρνηθεί το φεγγάρι για χάρη του.

Ο Κουρτ Μπέργκερ χωρίζει την οθόνη της κάσκας στα δύο. Τα αριστερό του μάτι βλέπει τον αγώνα περιμένοντας τον εαυτό του να σκοράρει. Δεν θέλει ποτέ να χάνει τα γκολ και τους πανηγυρισμούς του σε ζωντανή μετάδοση. Το δεξί του μάτι είναι καρφωμένο σε έναν καταρράκτη ονομάτων, αριθμών και στοιχηματικών αποδόσεων, επιβλέποντας την διεξαγωγή των στημένων αγώνων που αφορούν τις θυγατρικές ομάδες της Κέητζ, οι οποίες αγωνίζονται σε μικρότερες κατηγορίες. Όλα πηγαίνουν ρολόι στα δεξιά. Οι προγραμματιστές του είναι οι καλύτεροι. Για αυτό και του κοστίζουν τόσο τα μαλακισμένα. Γιατί όμως καθυστερεί τόσο να σκοράρει στ' αριστερά;

Το ματς είναι σουπά, τα αμυντικά λογισμικά ελέγχουν το παιχνίδι κι εκείνος φαίνεται εγκλωβισμένος συνεχώς ανάμεσα στα ολογραμμικά στόπερ της Σνέηκ Σίτι.

-Κάνε μια σέντρα της προκοπής, χαμηλοκώλη μπάσταρδε!, ουρλιάζει στον δήμαρχο και καταπίνει μια γουλιά ουίσκι αφήνοντας το ποτήρι πάνω στο ζελεδένιο όρος της γυμνής κοιλιάς του, κάνοντάς το να πάλλεται μέχρι τα μπούτια του.

Κοιτάζει τις εξέδρες. Το δυτικό πέταλο με τους ορκισμένους οπαδούς της Κέητζ φλέγεται από ψευδοφωτοβολίδες ιόντων που αναπαράγουν ομοιώματα πυρηνικών μανιταριών στις τρισδιάστατες οθόνες. Τα πανό με το έμβλημα της Κέητζ Σίτι, κρεμασμένα στα κιγκλιδώματα, ανεμίζουν μέσα σε δεκάδες χέρια πλάσματος. Στ' αριστερά χοροπηδούν τα μέλη του κλαμπ των εποχικών απεργοσπαστών του λιμανιού και στα δεξιά οι επιδοτούμενοι άνεργοι του προέδρου. Τα ολογράμματα ενός τσούρμου άεργων κάγκουρων και χαφιέδων που σπέρνουν τον τρόπο σε δικαστές και δημοσιογράφους, οι οποίοι μπορεί να χαλούσαν την εικόνα του φιλόanthρωπου Κουρτ Μπέργκερ με υποθέσεις σωματοεμπορίας και λαθρεμπορίου όπλων. Με τις διχαλωτές, φιδίσιες τους γλώσσες να ξεβράζουν συνθήματα και ροχάλες, οι πλασματικοί χουλιγκάνοι ποδοπατούνται στον χαμό κι αναβοσβήνουν σαν χαλασμένες λάμπες του δρόμου, εξαιτίας των φθηνών λογισμικών κατασκευής τους. Στις υπόλοιπες κερκίδες, οι μεσοαστοί, νοικοκυραίοι «φίλαθλοι», υποδέχονται με ξαναμμένα χαμόγελα τις αντιδράσεις της λούμπεν ψευδοπλέμπας που πλέον ξεσπά μόνο ψηφιακά την κυδαιότητά της. Κάτι τέτοιες στιγμές νιώθουν ενωμένοι με τον όχλο και ξεσκάνε

απ' την ρουτίνα πίνοντας εξωτικά κοκταίηλ ή συνθετική μαριχουάνα που μυρίζει μάνγκο και κάτουρα σκύλου στις κονσόλες σαλονιών φιλήσυχων προαστίων.

-Τι κάνεις ρε, τσόγλανε; Δώσε πέναλτι, ρε γκάβακα!

Το ψηφιακό ομοίωμα με το νούμερο 7 είναι πεσμένο στο γκαζόν ιόντων από ένα δυνατό τζαρτζάρισμα και ο διαιτητής δείχνει να συνεχιστεί το παιχνίδι.

-Πάιξε έδρα ρε κοράκι! Θα σου στείλω τον Χουντ στο ημίχρονο σπίτι σου! Θα σε γαμήσω ρε!, ουρλιάζει απ' τα νεύρα του ο Κουρτ. Απ' την υπερένταση ένας πίδακας δηλητηριωδών αερίων τραντάζει τα πλαδαρά, προεδρικά κωλομέρια και τυλίγει με ασφυξία τα κολεόπτερα του δωματίου, ενώ βρισκόμαστε ήδη στο τεσσαρακοστό λεπτό του ημιχρόνου.

«Με ένα πλασέ κυλάνε τα σύννεφα στον ουρανό. Με το κότσι στριφογυρνούν οι πλανήτες γύρω απ' τους ήλιους. Με το μικρό δαχτυλάκι του ποδιού περιστρέφονται τα άστρα μέσα στους γαλαξίες και με το κουντεπίε τραβάνε ευθείες τα πεφτάστερα».

Αυτές ήταν πάντα οι πρώτες συμβουλές και τα ζόρκια του Σαντιό με τα μεγάλα γυμνασμένα χέρια, σαν μαύρα ευκίνητα χέλια του αέρα, προς τους μικρούς. Τις νύχτες στην 1η Ιογενή Γαία, όταν οι περισσότεροι κοιμούνται, περίπου τριάντα πιτσιρικάδες μαζεύονταν κρυφά γύρω απ' τον καλοκάγαθο νυχτοφύλακα του σκουριασμένου καταστρώματος ενός παροπλισμένου εμπορικού και μυσούνταν στην μυθολογία της απαγορευμένης, σφαιρικής θεάς. Ο Σαντιό είχε προλάβει να παίξει ποδόσφαιρο κάτω απ' τον ήλιο, πριν απαγορευθεί απ' τις αρχές και κηρυχτεί ως η πιο μολυσματική, επικίνδυνη κι εθιστική, «πολιτισμική αίρεση», από όλα τα ομαδικά παιχνίδια. Πριν ακόμα η ήπειρος της Αφρικής αλλάξει όνομα και οι κάτοικοι του Τρίτου Κόσμου αποκτήσουν το προσωνύμιο «Γρίπες».

Οι αρχές έδωσαν μεγάλη μάχη για να ξεριζώσουν την κακή συνήθεια των υπηκόων των υπανάπτυκτων χωρών με τα ατέλειωτα στρέμματα ελεύθερης γης. Με ένα γήπεδο που μπορεί να στηθεί σε οποιαδήποτε αλάνα, τέρματα από καλάμια και ξερόκλαδα ή σωρούς από πέτρες με νοητά, οριζόντια δοκάρια, η μπάλα τραβούσε τα πιτσιρικά πολύ έξω απ' τις αστυνομοκρατούμενες, ρημαγμένες γειτονιές. Εκεί έφτιαχναν ομάδες των έντεκα ατόμων, συγκέντρωναν γύρω τους ορκισμένους οπαδούς και αγνοούσαν τις υγειονομικές οδηγίες του «πολιτισμένου κόσμου» για τις απαγορεύσεις συναθροίσεων των ανθρώπων. Στην Ανεπτυγμένη Γαία κάθε ενασχόληση με τον αθλητισμό μέχρι την ενηλικίωση των πολιτών ήταν παράνομη. Η εκγύμναση αφορούσε στην άρση βαρών και στην αερόβια άσκηση εντός των πολυτελών, παιδικών δωματίων. Έπειτα οι νέοι και οι νέες είχαν το δικαίωμα να αποκτήσουν μετοχές στο Φίλαθλο Χρηματιστήριο, να ποντάρουν σε αποτελέσματα αγώνων και να αγοράσουν εικονικές θέσεις στο ψευδοστάδιο

της αγαπημένης τους ολογραμματικής ομάδας, παρακολουθώντας τα παιχνίδια της από το ασφαλές, αποστειρωμένο περιβάλλον του πανέξυπνου σπιτιού τους.

Όμως ο Σαντιό αγνοούσε τους κανόνες κι έπαιζε την ζωή του κορόνα-γράμματα για να μάθει στις πιο θαρραλέες ανήλικες Γρίπες τα μυστικά της παράνομης αίρεσης. Κλεισμένα σε εγκαταλελειμμένες αποθήκες του λιμανιού της Πράγια, στο Πράσινο Ακρωτήριο, χιλιάδες ορφανά και κατατρεγμένα παιδιά από όλη την 1η Ιογενή Γαία, εκπαιδεύονταν για να γίνουν οι «λαθραίοι» του εξελιγμένου πολιτισμού της Ανεπτυγμένης Γαίας. Θύματα πολεμικών, περιβαλλοντικών και οικονομικών κρίσεων, αρπάζονταν από στρατιωτικές περιπόλους κυανόκρανων ανδροειδών και στέλνονταν στο νησιωτικό σύμπλεγμα του Ατλαντικού Ωκεανού. Εκεί διδάσκονταν καταναγκαστικά, με εκπαιδευτικές μεθόδους που περιείχαν ποινές φυλάκισης και ηλεκτροσόκ, τα μυστήρια του ηλεκτρομαγνητισμού και της ψηφιακής αρχιτεκτονικής κυκλωμάτων. Για τρία χρόνια ανέπτυσσαν με το ζόρι τις τεχνικές τους δεξιότητες. Ύστερα στοιβάζονταν σε φορητά-εργοστάσια κι έφταναν στις ακτές του ανεπτυγμένου κόσμου ως απειλητικοί πρόσφυγες-εισβολείς, γεμάτοι ιούς και αρρώστιες για τους νομοταγείς πολίτες που φοβούνταν να ξεμυτίσουν τα βράδια.

Το ίδιο σχεδόν συνέβαινε και τα πρωινά, καθώς οι περισσότεροι, όντας απασχολούμενοι στον τομέα των υπηρεσιών, εργάζονταν στις οικίες τους, προστατευμένοι απ' τις δηλητηριώδεις συμμορίες ανηλίκων. Μονάχα οι εργένηδες ξεπόρτιζαν συχνότερα και πάντα κατόπιν αρκετών ραντεβού στον τρισδιάστατο κυβερνοχώρο με το υποψήφιο ταίρι τους. Όταν οι αλγοριθμικοί σύμβουλοι έρωτα ενέκριναν την πραγματική τους συνεύρεση, επισκέπτονταν τα πανάκριβα, παραθαλάσσια Σανατόρια Ζεύξης και περνούσαν λίγες μέρες μαζί.

Μόνο στα ναυπηγεία και στις αποθήκες οι άνθρωποι εργάζονταν έξω. Οι περισσότεροι μάστορες και οι λιμενεργάτες όμως έκαναν τα στραβά μάτια στους σπόρους που χρησιμοποιούσαν πλοία σαν το Σάντα Φε για τους αγώνες τους, ενώ συχνά άφηναν δέματα έξω απ' τις πόρτες τους τις νύχτες, γεμάτα τρόφιμα και ρούχα.

Ο Σαντιό γνώριζε το πεπρωμένο των παιδιών. Κάποτε η αγάπη του για το ποδόσφαιρο τον είχε κάνει να ξεφύγει απ' την μοίρα του και να παίξει επαγγελματικά για μια ομάδα της Ανεπτυγμένης Γαίας. Η ίδια αγάπη τον εξόρισε ξανά στον Τρίτο Κόσμο δίχως να το μετανιώσει, όταν απαγορεύτηκε κάθε ομαδικό άθλημα. Πλέον μπορούσε να μπολιάζει το πάθος του στους πιο ατίθασους πιτσιρικάδες γνωρίζοντας πως αυτό από μόνο του θα τους έδινε μαθήματα που θα τους συντρέφευαν στο υπόλοιπο της ζωής τους. Η μπάλα θα τους ένωνε σε συντροφιάς. Η μπάλα θα τους δίδασκε την ισότητα ανάμεσά τους. Η μπάλα θα τους δίδασκε την δικαιοσύνη. Η αγάπη τους για αυτήν θα

τους ωθούσε στην παρανομία. Και η συλλογική παρανομία της μπάλας ήταν από μόνη της μια μορφή αντίστασης στην Ανεπτυγμένη Γαία, όπου ο κοινωνικός λήθαργος και η απομόνωση ήταν τρόπος ζωής.

Ο Έρικ σέρνεται πάνω στην σκουριασμένη λαμαρίνα και με υπερέκταση του ποδιού του σπρώχνει την μπάλα στον Χουάν, πριν ο μέσος της Νάιτμπολ τον προλάβει. Εκείνος δίχως να σηκώνει το κεφάλι του, την στέλνει στα αριστερά του, στον Ντιέγκο που την σταματά και με μια προσποίηση αποφεύγει δυο αντιπάλους.

-Η προσποίηση είναι το πιο δυνατό όπλο του αδύναμου, είχε πει κάποτε ο Σαντιό.

Ο Ντιέγκο συγκλίνει προς το κέντρο. Ο παλαβός τρεχαλατζής, ο Ούγκο, περνά από μπροστά του μπερδεύοντας τα στόπερ ενώ αυτός περνά ανενόχλητος και με μια τακουνιά, σαν να βλέπει πίσω απ' την πλάτη του, σαν όλη η ομάδα να είναι ένας ασταμάτητος, ενιαίος οργανισμός, παίζει το ένα-δύο με τον Χουάν και σηκώνει την μπάλα στον Πάμπλο. Με μια κεφαλιά ψαράκι, σχεδόν γλύφοντας την σκουριά, η Τραμπλ Γιουνάιτεντ θα ισοφαρίσει την Νάιτμπολ με ένα γκολ που ανήκει σε όλους. Στους παίκτες και στους οπαδούς οι οποίοι φωνάζουν το ιερότερο όνομα μιας θρησκείας, που όλοι όσοι την αγαπούν είναι οι ισάξιοι θεοί της. «Γκολ!».

-Θα σου δείξω εγώ, ρε καριόλη!, ουρλιάζει ο Κούρτ Μπέργκερ στον ρέφερι μετά το σφύριγμά του που αναγγέλλει την διαφημιστική ανάπαυλα του ημιχρόνου.

Υστερα πατά το κουμπί συναγερμού στο μπράτσο της μαγνητικής αιώρας του. Δεν θα χρειαστεί να κάνει τίποτα άλλο για να σώσει την παρτίδα. Ο Χουντ θα λάβει ασύρματα, όπου κι αν βρίσκεται στην πόλη, την εντολή να επιβιβαστεί στο προεδρικό ελικόπτερο και να εισβάλλει στο σπίτι του διαιτητή της αναμέτρησης, πλακώνοντάς τον ξύλο. Ο Χουντ, ο αγαπημένος ηλεκτρικός μπάτσος του προέδρου, δεν θα αμφισβητούσε ποτέ τις διαταγές του ιδιοκτήτη του. Κανένα μπατσορομπότ δεν θα μπορούσε να το κάνει αυτό. Τα ζητήματα δικαιοσύνης στην επικράτεια της Κέητζ Σίτι, λύνονται με την παροιμιώδη απλότητα των εξισώσεων της Άλγεβρας Boole. 0, πέρνα ελεύθερα. 1, συλλαμβάνεσαι. 0, στην χαρίζω. 1, την γάμησες.

Αφού χασμουριέται αυτάρεσκα, ανάβει ένα πούρο κι αποφασίζει να χαλαρώσει με ένα γρήγορο εγω-πορνό, μέχρι την έναρξη του δεύτερου ημιχρόνου. Ζουμάρει στις εξέδρες και στέλνει αίτημα πηδήματος στις πρώτες τρεις που του γυαλίζουν. Όποια του απαντήσει πρώτη, θα είναι η εκλεκτή του. Δεν έχει καιρό για χάσιμο. Έχει αγώνα. Στην κάσκα αναβοσβήνει η αποδοχή μιας κοκκινομάλλας με στήθη που αψηφούν κάθε έννοια της φυσικής και της βαρύτητας.

-Γύρευε τι μπάζο θα 'σαι κι εσύ στα αλήθεια, λέει ο πρόεδρος που συνηθίζει να χρηματοδοτεί καμπάνιες κατά του σεξισμού, στον ελεύθερο χρόνο του.

Τα δεκάδες ηλεκτρόδια του εγκεφαλικού μαλακιστήρα παίρνουν φωτιά και ο Κουρτ τελειώνει δίχως την ανάγκη της αφής στα μούτρα της φανατικής του θαυμάστριας, λίγο πριν την σέντρα. Οι συμπαίκτες του τον περιμένουν να ξανακατέβει στο γήπεδο καβάλα στον δράκο, όπως και η αντίπαλη ομάδα. Ο ρέφερι εμφανίζεται μαζί με τους επόπτες με γρήγορο βηματισμό.

-Για να σε δω τώρα τι θα σφυρίζεις, ρε μαλάκα!, ψελλίζει ειρωνικά με ένα κομμάτι πίτσας από πολυβιταμίνες, έλαια αλλαντικών και πρωτεϊνούχες ίνες ψευδοτυριού να αναπηδούν στην γλώσσα του και να χορεύουν στα χείλη του. Είναι βέβαιος πως ο Χουντ τον έχει συμμορφώσει.

Το ματς ξεκινά. Οι οπαδοί επευφημούν. Τα ομοιώματα πυρηνικών μανιταριών εξαφανίζουν τα κάλπικα άστρα και το «πειραγμένο», γελαστό φεγγάρι. Οι αντίπαλοι στο ανατολικό πέταλο δέχονται επίθεση από εικονικές διμοιρίες ανδροειδών και η πραγματικότητα είναι στ' αλήθεια κατασκευασμένη από αμέτρητα φύλλα θρασυτάτων φόβων και άπληστων ψευδαισθήσεων.

Το Σάντα Φε κολυμπά μέσα σε ασημένια ποτάμια κάτω απ' το αληθινό φεγγάρι. Την μελαγχολική Σελήνη των παρανόμων που χοροπηδούν κυνηγώντας μια σφαίρα σαν κι αυτό. Γεμάτοι όνειρα κι ιδρώτα τρέχουν στα αμπάρια του, αφοσιωμένοι στον χορό της.

Στο βάθος του κόλπου που μοιάζει με δαγκάνα, δέχονται πρόθυμα το φως του δορυφόρου και τα υπόλοιπα κοντεϊνεράδικα της Κάργκο. Έχουν μάθει τα παράτολμα τσογλάνια να το σκάνε πάνω σε βάρκες τα βράδια, χρησιμοποιώντας πομπούς ηλεκτρονικών παρεμβολών που τις καθιστούν αόρατες. Έτσι αποβιβάζονται στα ναυπηγεία και πηδούν πάνω σε καράβια-φαντάσματα σαν το Σάντα Φε, όταν η πόλη χορεύει στους ρυθμούς των πλασματικών αγώνων της.

-Γιατί είναι θλιμμένο το φεγγάρι, Σαντιό;

-Γιατί του λείπουν τα παιχνίδια σας κάτω απ' τον ουρανό, Πάμπλο.

-Τι είναι αλληλεγγύη, Σαντιό;

-Αλληλεγγύη Ντιέγκο είναι να μην αφήνεις αβοήθητους τους συμπαίκτες σου. Σε καμιά φάση, σε κανέναν αγώνα, σε ό,τι παιχνίδι κι αν παίζεις. Σε όλη σου την ζωή.

Τα αγόρια και τα κορίτσια δεν έχουν σταματήσει να φωνάζουν. Η αήττητη Νάιτμπολ τα έχει βρει σκούρα απέναντι στην πρωτάρα Τραμπλ Γιουνάιτεντ. Το δεύτερο ημίχρονο είναι έτοιμο να ξεκινήσει. Ο Ντιέγκο όμως δεν μπορεί να πάρει τα μάτια του απ' την Κίκα. Πόσο θα ήθελε να την εντυπωσιάσει.

Το παιχνίδι ξεκινά μέσα στο ημίφως των φαναριών που φωτίζουν την σάλα της σκουριασμένης σπηλιάς. Κανείς εδώ δεν περιμένει το σφύριγμα ενός διαιτητή. Τα φάουλ είναι φάουλ. Όταν τα ζητά κάποιος τα παίρνει. Κανείς δεν έχει μάθει να τα εκβιάζει, ούτε να τα αμφισβητεί.

-Τι είναι δικαιοσύνη Σαντιό;

-Δικαιοσύνη είναι να νιώθεις πολύ περήφανος για να ζητήσεις κάτι που δεν σου αξίζει και πολύ γενναίος για να αρνηθείς την αλήθεια.

-Θα σε βρουν σε κανένα χαντάκι κι εσένα και την πουτάνα την κόρη σου!, ουρλιάζει ο πρόεδρος στον ρέφερι όταν ο συνώνυμός του με το νούμερο 7, σωριάζεται στο έδαφος μέσα στην περιοχή ενώ εκείνος δείχνει «παίζετε».

Ύστερα διατάζει τους προγραμματιστές του να σκανάρουν καλύτερα το παιχνίδι της Μπλου Σνέηκς Σίτι, γυρεύοντας τα αδύναμα σημεία των αμυντικών λογισμικών της. Μάταια, όμως. Το παιχνίδι θα φτάσει στο ογδοηκοστό λεπτό και η Κέητζ δεν θα έχει κάνει ούτε μισή ευκαιρία. Παρά τις αντίθετες συστάσεις των τεχνοκρατών, ο Κουρτ Μπέργκερ θα μετατρέψει έναν βουλευτή με καθήκοντα αμυντικού μέσου σε μεσοεπιθετικό. Οι χουλιγκάνοι στο πέταλο που είχαν σιγήσει αμήχανοι, επιδίδονται δειλά-δειλά σε αποδοκιμασίες. Οι τσάτσοι του μεγαλοεπενδυτή έχουν αρχίσει να ανησυχούν καθώς έχουν πειστεί να παίζουν τους μισθούς τους στην πρόκριση της ομάδας της πόλης.

-Εσάς θα σας γαμήσω μετά, αγάριστα σκυλιά!, μονολογεί και ξύνει το κεφάλι του.

Ο Βασίλι Ντιμιτρώφ, ιδιοκτήτης της Μπλου Σνέηκς, ενός ομίλου ξενοδοχειακών επιχειρήσεων και ψηφιακό δεκάρι της ομάδας, του απευθύνει ένα ειρωνικό χαμόγελο. Ο Κουρτ τον φτύνει και ο διαιτητής του δείχνει κίτρινη κάρτα. Οι αντίπαλοι οπαδοί, ανεμίζουν ξανά τα πανό που τον δείχνουν γονατιστό μπροστά στο έμβλημά τους. Ο Ντιμιτρώφ κερδίζει ένα αμφισβητούμενο φάουλ έξω απ' την περιοχή. Το εκτελεί ο ίδιος και στέλνει την μπάλα στο παραθυράκι του υπουργού δημόσιας τάξης που το τρώει όρθιος.

Το ψευδοστάδιο παίρνει φωτιά. Τα τσιράκια βρίζουν τον Κουρτ. Το γελαστό φεγγάρι μοιάζει πλέον να ξεκαρδίζεται πικρόχολα πάνω απ' το κεφάλι του και να αλλάζει σχήματα απ' τα χαχανητά του.

Το Σάντα Φε κουνιέται στην προβλήτα, παρόλο που η γαληνεμένη θάλασσα μοιάζει με κρύσταλλο χωρίς καμιά ρυτίδα. Οι εκατοντάδες υποστηρικτές των δυο ομάδων το κάνουν να πάλλεται, όπως και το γήπεδο που τότε ανηφορίζει και τότε κατηφορίζει προς την μια ή την άλλη εστία. Το σκορ είναι ακόμα 1-1 και όλα δείχνουν παράταση καθώς βρισκόμαστε στο ενενηκοστό λεπτό. Ο Ντιέγκο έχει λαχανιάσει και σκύβει παίρνοντας βαθιές ανάσες. Βλέπει την Κίκα να τον κοιτάζει ενώ ο ιδρώτας τον τυφλώνει και τον

τσούζει στα μάτια. Τρέχει μανιασμένα γυρνώντας στην άμυνα και με μια προβολή θανάτου γδέρνει τον μηρό του στην λαμαρίνα και αποσπά την μπάλα απ' τον αντίπαλο φορ. Αποφεύγει τους μέσους πετώντας την μπάλα μπροστά και ακολουθεί παράλληλα την δεξιά νοητή γραμμή του γηπέδου, όπως ορίζεται από μια σειρά σάπια μπουλόνια που προεξέχουν επικίνδυνα στο δάπεδο. Με μια «ποδιά» εξαφανίζει τον ακραίο μπακ και με μια κάθετη κοφτή ντρίπλα τον έναν στόπερ. Ο τερματοφύλακας του κλείνει το οπτικό πεδίο στο τέρμα με την εξόδό του, όμως τον αφήνει πίσω του με ένα «τσιμπηματάκι» της μπάλας πάνω απ' το γόνατο του που στέλνει τον ίδιο αρκετά πλάγια, προς την γραμμή του άουτ. Μπορεί να το βάλει και από εκεί. Θα την τρελάνει αν βάλει τέτοιο γκολ. Με την άκρη του ματιού του βλέπει τον Πάμπλο να τον ακολουθεί παράλληλα από καλύτερη θέση για γκολ. Στ' αλήθεια, ίσως και να μπορεί να το κάνει μόνος του.

-Η ηθική του συνόλου πρέπει να είναι βαθιά ριζωμένη στα αντανεκλαστικά του ενός, Ντιέγκο. Μόνο έτσι θα αντέξετε.

Ο Ντιέγκο δεν το σκέφτεται καν. Πάσάρει στον Πάμπλο για να σιγουρέψει την νίκη και πέφτει τσουλώντας στο κρύο μέταλλο. Μέχρι να σηκωθεί, ο Πάμπλο έχει πέσει στην αγκαλιά του. Σε λίγο θα του είναι πρακτικά αδύνατον να σταθεί όρθιος, αφού ένας-ένας οι συμπαίκτες του σαλτάρουν πάνω τους. Στο σμάρι από ιδρωμένα σώματα θα προστεθούν οι χοροί και οι αγκαλιές των αγοριών και των κοριτσιών που χοροπηδούν, όπως χορεύουν τα σπουργίτια γύρω από ένα κομμάτι ψωμί. Η Τραμπλ Γιουνάιτεντ, η μικρότερη σε ηλικία ομάδα του τουρνουά, είναι η κυπελλούχος της Κάργκο.

-Που στο διάολο κωλοβαράς, ρε Χούντ;, ουρλιάζει τρομαγμένος ο Κουρτ Μπέργκερ.

Το ματς έχει τελειώσει. Η Κέητζ Σίτι, έχει αποκλειστεί. Ήταν προφανές πως ο Ντιμιτρώφ είχε αγοράσει απ' την ομοσπονδία ποδοσφαίρου την έκβαση του αγώνα, χωρίς εκείνος να γνωρίζει τίποτα.

Στους δρόμους των πλούσιων προαστίων ακούγονται ιαχές κατά του ιδιοκτήτη που αναζητεί απελπισμένα τον αρχηγό της ιδιωτικής του αστυνομίας. Οι πολίτες αδιαφορούν για τις δηλητηριώδεις Γρίπες των δρόμων που δεν εμφανίζονται ποτέ στις καλόφημες συνοικίες και κυκλώνουν το σπίτι του. Το σπίτι του δημάρχου, των βουλευτών, του υπουργού.

Οι παίκτες της Νάιτμπολ συνοδεύουν μαζί με το πλήθος τους νικητές στον σιωπηλό γύρο του θριάμβου πάνω στο κατάστρωμα. Το φεγγάρι δεν είναι πια τόσο θλιμμένο, βλέποντας τους χαρούμενους σπόρους. Όλοι μαζί οι ποδοσφαιριστές της Τραμπλ Γιουνάιτεντ σηκώνουν το τρόπαιο, μια στενόμακρη κατσαρόλα, στον ουρανό. Τα πρόσωπο του δορυφόρου που

λαμπυρίζει ξαφνικά σαν τον ιδρώτα στα μέτωπά τους, μοιάζει με το πρόσωπο του Σαντιό που είχε πεθάνει τον προηγούμενο χρόνο. Κάποια παιδιά κοιτάζουν την πόλη και διαπιστώνουν την ερημιά της. Δεν υπάρχει ίχνος περιπολίας ανδροειδών. Όλα έχουν σπεύσει στα προάστια, όπως και οι ξενοφοβικοί της κάτοικοι. Ο γύρος του θριάμβου μπορεί εντέλει να ξεκινήσει μέσα σε φωνές και παραληρήματα. Το κατάστρωμα γεμίζει φαναράκια και οι παίκτες ανεβαίνουν στην γέφυρα για να σηκώσουν ακόμα πιο ψηλά το κύπελλο. Απ' την ανατολική προβλήτα, οι λιμενεργάτες και οι πουτάνες στέκονται στα μπαλκόνια τους και τους χαιρετούν με φωνές και με τα δικά τους φαναράκια που κουνάνε πάνω-κάτω στα χέρια τους. Η πόλη έχει γεμίσει ξεπεσμένα αστέρια. Οι Γρίπες ξεχύνονται στους δρόμους για να κλέψουν ό,τι τους χρειάζεται και για να χαιρετίσουν όποιον αξίζει το χαμόγελό τους. Οι λεωφόροι αντηχούν τα βήματα των εκατοντάδων απόγονων του Σαντιό που τρέχουν πάνω τους και πάνω απ' το πτώμα του Χουντ που τους πρόσφερε την μπάλα του τελικού.

το ελατήριο